

Sygnatura akt VI Ka 991/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **10 kwietnia 2015** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Kazimierz Cieślikowski

Sędziowie SSO Marcin Mierz

SSO Grzegorz Kiepura (spr.)

Protokolant Aleksandra Studniarz

przy udziale Marka Dutkowskiego

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 10 kwietnia 2015 r.

sprawy **L. K. syna C. i H.,**

ur. (...) w Z.

oskarżonego z art. 77§2 kks w zw. z art. 6§2 kks przy zast. art. 9§3 kks, art. 57§1 kks przy zast. art. 9§3 kks

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrzu

z dnia 27 sierpnia 2014 r. sygnatura akt II K 673/14

na mocy art. 437 kpk i art. 438 kpk

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Zabrzu do ponownego rozpoznania.

VI Ka 991/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 27.08.2014 r., II K 673/14, oskarżony L. K. został uznany za winnego tego, że:

- jako osoba odpowiedzialna za sprawy spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Z., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, nie dokonał w ustawowym terminie, tj. do dnia 20 miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczkę, wpłaty na konto Urzędu Skarbowego w Z., należnych, pobranych, zadeklarowanych zaliczek PIT-4 na podatek dochodowy od osób fizycznych od łącznej kwoty wypłat dokonanych w miesiącach: od stycznia 2012 r. do sierpnia 2012 r., od października 2012 r. do grudnia 2012 r., w łącznej kwocie 13.815 zł; czynem powyższym naruszył przepis art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 26.07.1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, tj. przestępstwa skarbowego z art. 77 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i przy zastosowaniu art. 9 § 3 kks i za to na mocy art. 77 § 2 kks skazany został na karę 20 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 50 zł;

- jako osoba odpowiedzialna za sprawy spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Z., uporczywie nie dokonywał w ustawowym terminie, tj. do dnia 25 miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, wpłaty na konto Urzędu Skarbowego w Z. należnego, zadeklarowanego w deklaracjach VAT-7 podatku od towarów i usług za miesiące: od stycznia 2012 r. do grudnia 2012 r., od stycznia 2012 r. do czerwca 2013 r., w łącznej kwocie 33.422 zł; czynem powyższym naruszył przepis art. 103 ustawy z dnia 11.03.2004 r. o podatku od towarów i usług, tj. wykroczenia skarbowego z art. 57 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks i za to na mocy art. 57 § 1 kks skazany został na karę grzywny w wysokości 2.000 zł. Na mocy art. 24 § 1 i § 5 kks za karę grzywny wymierzoną L. K. w pkt. 1 czyni w całości odpowiedzialną spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością (...) z siedzibą w Z. oraz zobowiązuje spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością (...) z siedzibą w Z. do zwrotu na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej w wysokości 13.815 zł uzyskanej z przestępstwa skarbowego określonego w art. 77 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i art. 9 § 3 kks.

Apelację od wyroku wywiódł oskarżony, który zaskarżył orzeczenie w całości zarzucając mu:

- naruszenie art. 4 kpk polegające na nieuwzględnieniu wszystkich okoliczności świadczących na korzyść oskarżonego;
- naruszenie art. 7 kpk polegające na dowolnej ocenie dowodów traktowanych wybiórczo w sposób sprzeczny z zasadami prawidłowego rozumowania;
- naruszenie art. 410 kpk polegające na nieuwzględnieniu przy wydaniu wyroku całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, lecz uwzględnienie ich w sposób wybiórczy i niepełny.

W oparciu o podniesione zarzuty oskarżony wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zmniejszenie wysokości kary grzywny, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji. Na rozprawie odwoławczej obrońca oskarżonego wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku z uwagi na obrazę art. 439 § 1 pkt 10 kpk, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą.

Apelacja okazała się zasadna o tyle, iż w wyniku jej wniesienia zaskarżony wyrok należało uchylić i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Zabrzcu.

Zarządzeniem z dnia 29.11.2013 r., w toku postępowania przygotowawczego, wyznaczono podejrzanemu L. K. obrońcę z urzędu w osobie adw. P. D. – w oparciu art. 79 § 1 pkt 3 kpk (k. 66); w toku dalszego postępowania nie cofnięto wyznaczenia obrońcy. O terminie rozprawy w dniu 27.08.2014 r. obrońca nie został zawiadomiony. Pomimo tego sąd przeprowadził rozprawę i wydał wyrok (k. 121-122), czym naruszył przepisy art. 117 § 1 i 2 kpk, zgodnie z którymi uprawnionego do wzięcia udziału w czynności procesowej zawiadamia się o jej czasie i miejscu, chyba że ustawa stanowi, a czynności nie przeprowadza się, jeżeli osoba uprawniona nie stawiła się, a brak dowodu, iż została o niej powiadomiona, oraz jeżeli zachodzi uzasadnione przypuszczenie, iż niestawiennictwo wynikało z powodu przeszkód żywiołowych lub innych wyjątkowych przyczyn, a także wtedy, gdy osoba ta usprawiedliwiła należycie niestawiennictwo i wnosi o nieprzeprowadzenie czynności bez jej obecności, chyba że ustawa stanowi inaczej. Nie może ulegać wątpliwości, iż niezawiadomienie obrońcy o terminie rozprawy i przeprowadzenie rozprawy pod nieobecność obrońcy stanowiło naruszenie prawa oskarżonego do obrony (art. 6 kpk), co mogło mieć wpływ na treść wyroku. Konsekwencją naruszenia przytoczonych przepisów postępowania przez sąd pierwszej instancji musiało być uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Rozpoznanie pozostałych uchybień podniesionych w apelacji byłoby przedwczesne, dlatego też sąd odwoławczy ograniczył rozpoznanie środka odwoławczego w oparciu o art. 436 kpk. Ponownie rozpoznając sprawę sąd rejonowy przeprowadzi postępowanie dowodowe w pełnym zakresie bacząc aby zachowane zostało prawo oskarżonego do obrony.

Mając na uwadze wszystkie przytoczone okoliczności orzeczono jak w wyroku.